

vers **VOOR** vers

LEZING 26
24 MINUTEN

MATTHEÛS

5:17-20

Jezus vervult de morele en rituele wetten
van het Oude Testament.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/5-17-20-deel-1

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus' verhouding tot Mozes en de wet	7 min	3
2	Misbruik van Jezus' woorden over de wet	3 min	7
3	De morele wet wordt vervuld door liefde	7 min	8
4	Morele en ceremoniële wetten onderscheiden	4 min	11
5	Rituele wetten veranderen en wijzen op Christus	3 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Jezus' verhouding tot Mozes en de wet

We komen nu bij een heel moeilijk, maar heel boeiend gedeelte van de Bergrede, die beroemde rede van Jezus die is opgetekend in Mattheüs 5, 6 en 7. Het gedeelte dat voor ons ligt, wordt naar mijn overtuiging heel vaak verkeerd begrepen. Maar ik moet bekennen dat het niet helemaal duidelijk is wat de juiste uitleg is. Het is gemakkelijker om het gedeelte verkeerd te begrijpen dan om het te begrijpen. Maar ik ga mijn uiterste best doen.

Ik heb er natuurlijk veel over nagedacht gedurende de bijna dertig jaar waarin ik onderwijs geef. Mijn favoriete stof is de Bergrede geweest, en ik heb de Bergrede vaker behandeld dan ik ooit zou kunnen tellen. Daarom ben ik alle moeilijkheden tegengekomen die zich in dit gedeelte voordoen. Door de jaren heen heb ik alles gedaan wat ik kon om er onderzoek naar te doen, erover na te denken, erover te mediteren, Schrift met Schrift te vergelijken, enzovoort. Toch zal ik blijven erkennen dat het moeilijk is om sommige formuleringen in het gedeelte te begrijpen.

Ik zal het gedeelte voorlezen en je daarna vertellen wat ik er moeilijk aan vind. Vervolgens zal ik onderzoeken wat volgens mij de betekenis ervan is. Dit staat in Mattheüs 5, vanaf vers 17. Jezus zei:

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er geen jota of tittel van de wet voorbijgaan, totdat alles is vervuld. Wie daarom een van de geringste van deze geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste worden genoemd in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, zal groot worden genoemd in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: als uw gerechtigheid die van de schriftgeleerden en Farizeeën niet overtreft, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.

MATTHEÛS 5:17-20

Hier maakt Jezus een opmerking, waarschijnlijk de definitieve uitspraak, over de verhouding van Zijn onderwijs en Zijn missie tot die van Mozes, die de wet zo'n veertien- of vijftienhonderd jaar eerder had gegeven. De Wet en de Profeten waren natuurlijk de Schriften van het Joodse volk, en Jezus en al Zijn toehoorders waren Joden. Ze waren opgevoed met eerbied voor de Wet en de Profeten. Ze wisten dat de wet door Mozes was gegeven, Gods grootste profeet van het Oude Testament. En ze wisten dat profeten als Samuel, Jesaja en Jeremia namens God spraken. De Wet en de Profeten, waaruit de Joodse Bijbel bestond, waren de woorden van God die door geïnspireerde schrijvers waren gegeven.

Daarom stond trouw aan en eerbied voor de Wet en de Profeten in de oudtestamentische Schriften gelijk aan eerbied voor God Zelf. Iedere Jood in die tijd die God liefhad, zou zich verplicht voelen trouw te zijn aan de Wet en de Profeten en daar eerbied voor te hebben.

Er waren momenten waarop Jezus dingen zei en deed waardoor het er, althans voor sommigen, op leek dat Hij in strijd was met de Wet en de Profeten. Dit werd bijvoorbeeld zichtbaar in Johannes 8, toen de Farizeeën Jezus in de val probeerden te lokken en een vrouw bij Hem brachten die op heterdaad betrapt was op overspel. Er staat uitdrukkelijk dat ze Hem in de val probeerden te lokken. Ze zeiden:

Deze vrouw is op heterdaad betrapt op overspel. Mozes heeft gezegd dat zij gestenigd moet worden. Wat zegt U, Jezus?

JOHANNES 8:4-5

Jezus bevond Zich in een positie waarin Hij het óf met Mozes eens moest zijn óf met hem oneens moest zijn. Zonder verder in te gaan op het bekende antwoord van Jezus: Jezus zei:

En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.

JOHANNES 8:7

Door dit briljante antwoord wist Hij haar leven te redden. Toch is de vraag zelf interessant, want het lijkt erop dat de Farizeeën ervan uitgingen dat Jezus en Mozes misschien niet op één lijn zaten. Ze zeiden:

Mozes heeft gezegd dat wij haar moeten stenigen. Wat zegt U?

JOHANNES 8:5

Het was alsof ze Hem uitdaagden om, als Hij dat durfde, iets te zeggen wat in strijd was met wat Mozes had gezegd.

Deze vraag zou nooit zijn opgekomen als Jezus niet, althans door sommigen, werd gezien als een tegenstander van wat Mozes zei, of als iemand die daarmee in strijd was. Omdat dit zo was, zien we dat Jezus in Zijn eigen tijd critici had die zeiden dat Hij en Mozes niet hetzelfde waren, dat ze niet dezelfde dingen zeiden. En omdat Mozes een

erkende profeet was, terwijl Jezus op dat moment nog een onbekende grootheid was, zou trouw aan Mozes vereisen dat het Joodse volk Jezus verwierp, omdat Hij in sommige gevallen werd gezien als iemand die tegen Mozes inging.

Jezus werd er vaak van beschuldigd dat Hij de sabbat, die Mozes had gegeven, overtrad. Natuurlijk was het de sabbat van de Heere. God gaf de sabbat, maar Mozes was degene die hun de wet gaf waarin het gebod stond om de sabbat te houden. Toch leek Jezus de sabbat dikwijls te overtreden. Zijn discipelen deden dat ook, en Hij leek hen te verdedigen. Dit soort gedrag wekte de indruk dat Jezus en de wet op twee verschillende golflengten zaten. Daarom zou het ernstige vragen oproepen of Jezus werkelijk van God kon komen, als Zijn onderwijs en gedrag zo sterk afweken van wat God, naar men wist, door de Wet en de Profeten had gegeven.

Jezus richtte deze opmerking in de Bergrede natuurlijk tot Zijn eigen discipelen. Jezus predikte tot Zijn discipelen en Hij wilde dat zij begrepen dat Hij in feite niet een soort tegenstander van de Joodse wet was. Hij zei:

Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet en de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze te vervullen.

Het vervullen van de Wet en de Profeten zou duidelijk een positieve missie zijn. Daardoor zou Hij in een positieve verhouding tot de Wet en de Profeten staan. Het vernietigen of afschaffen van de Wet en de Profeten, waarvoor Hij naar Zijn zeggen niet gekomen was, zou Hem daarentegen in een vijandige positie tegenover de Wet en de Profeten plaatsen. Jezus maakt het dus meteen aan het begin heel duidelijk:

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

MATTHEÛS 5:17

2

Misbruik van Jezus' woorden over de wet

Deze uitspraak dat Jezus niet gekomen is om de Wet en de Profeten te vernietigen, is er een waaraan volgens mij veel christenen een verkeerde uitleg en toepassing hebben gegeven. Er zijn veel christenen die christenen in het algemeen aan bepaalde wetten van het Oude Testament willen onderwerpen. Een van de wetten die in bepaalde kringen het vaakst ter sprake komt, is die van de sabbat. Er zijn veel christenen die geloven dat het houden van de sabbat op zaterdag, de sabbat op de zevende dag, een verplichting voor christenen is, aangezien dit inderdaad in de Tien Geboden wordt geboden.

Als jij als christen de sabbat niet houdt en tegen een van deze mensen zegt: 'Wij staan niet onder de wet. Wij staan onder een nieuw verbond. Wij staan onder de genade en daarom vallen wij niet onder de verplichtingen van de wet,' dan zullen deze mensen waarschijnlijk iets zeggen als: 'Jezus zei dat Hij niet gekomen is om de wet te vernietigen.' Zij denken dat ze met die uitspraak hebben aangetoond dat Jezus wil dat wij de wet van het Oude Testament houden.

Er zijn wetten van het Oude Testament waaraan Jezus beslist Zijn goedkeuring gaf. In de verzen die onmiddellijk op onze huidige passage volgen, spreekt Hij zelfs uitvoerig over enkele van die wetten. Hij geeft precies aan wat er juist aan was en wat er verkeerd was aan de manier waarop de Joden die wetten destijds begrepen. Jezus was niet tegen de wet. Maar zeggen dat Jezus niet gekomen is om de wet te vernietigen, is niet hetzelfde als zeggen dat Jezus gekomen is om alles wat in de wet staat te laten voortbestaan.

Het is interessant dat degenen die deze uitspraak van Jezus willen gebruiken om christenen te verplichten de sabbat op de zevende dag te houden, zeggen: 'Jezus is niet gekomen om de wet te vernietigen.' Daarmee bedoelen ze dat Hij niet gekomen is om de sabbatswet te vernietigen. Toch weten ze zelf heel goed dat er veel wetten in het Oude Testament staan die niet langer gehouden hoeven te worden. Wij brengen bijvoorbeeld geen dierenoffers meer. Wij gaan niet meer naar de tempel in Jeruzalem.

Het is maar goed dat dit niet hoeft, want die tempel staat er niet. Sinds het jaar 70 na Christus heeft daar geen tempel meer gestaan. Wij hoeven ook geen pelgrimstochten naar Jeruzalem meer te maken. Toch vereiste de wet al die dingen en nog veel meer.

Er staan veel dingen in de wet die wij duidelijk niet verplicht zijn te doen. De vraag wordt dan: wat bedoelde Jezus toen Hij zei dat Hij niet gekomen is om de wet te vernietigen? Heeft Hij geen einde gemaakt aan bepaalde wetten die Gods volk verplicht moest naleven? Als sommige wetten behouden blijven en andere niet meer voor ons gelden, hoe bepalen we dan welke wij moeten houden en welke niet? Daarom is dit, zoals ik al zei, een moeilijke passage. Wat bedoelde Jezus precies toen Hij zei dat Hij niet gekomen is om de wet te vernietigen, maar om die te vervullen?

3

De morele wet wordt vervuld door liefde

Ik geloof dat Jezus' eigen woorden verderop die vraag voor ons zullen beantwoorden. Verderop in de Bergrede, zelfs nog in hoofdstuk 7, zullen we volgens mij het antwoord vinden. Maar laat me zeggen dat de rest van het Nieuwe Testament ook een antwoord geeft. Wat volgens de rest van het Nieuwe Testament wordt onderwezen, en wat beslist ook door Jezus wordt onderwezen, is dat de wetten van het Oude Testament in minstens twee categorieën uiteenvallen. We zouden zelfs drie categorieën kunnen onderscheiden. Maar om deze passage te begrijpen, kunnen we eenvoudig twee van die categorieën bekijken.

Eén categorie wetten is de wet die Gods volk een morele norm geeft om naar te leven. Een morele norm verandert nooit, als het werkelijk een geldige norm is. De reden daarvoor is dat moraliteit gebaseerd is op God, op Wie Hij is, op Gods onveranderlijke karakter. Elk gedrag dat onrechtvaardig is, zal altijd immoreel zijn, om de eenvoudige reden dat het ingaat tegen de rechtvaardigheid van Gods eigen karakter. Elk gedrag dat ontrouw is, zal altijd immoreel zijn, omdat het ingaat tegen de trouw in Gods karakter. Elk gedrag dat onbarmhartig, onrein of zonder mededogen is, is moreel verkeerd. Waarom? Omdat het ingaat tegen het mededogen, de rechtvaardigheid, de

barmhartigheid en al die eigenschappen in Gods karakter. Het punt is dat God altijd van Zijn volk heeft verlangd dat zij Hem navolgen wat hun karakter betreft. In Efeze hoofdstuk 5, vers 1, staat:

Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen,

EFEZE 5:1

En dat is wat God verlangt. Alles wat overeenkomt met hoe Hij is, alles wat in overeenstemming zou zijn met Zijn natuur en Zijn karakter, is goed. En zulke dingen zijn ook goed voor ons. Maar alles wat tegen het karakter van God en tegen Zijn natuur zou ingaan, zou kwaad zijn, en zulk gedrag is kwaad voor ons. En dat kan nooit veranderen, om de eenvoudige reden dat God niet kan veranderen. Gods karakter verandert niet. Daarom kan moraliteit, die haar grondslag vindt in Gods karakter, evenmin ooit veranderen.

Om die reden blijven bepaalde gedragingen die door de wet van het Oude Testament als immoreel werden aangemerkt, ook nu immoreel. Jezus verbiedt ze eveneens. Het is verkeerd om te moorden, omdat dat een daad van onrechtvaardigheid is. Het is verkeerd om overspel te plegen, omdat dat een daad van ontrouw is. Het is verkeerd om deze immorele dingen te doen, omdat dingen die werkelijk immoreel zijn, altijd immoreel zijn.

Die morele wetten worden op een bepaalde manier vervuld, en ik zal je vertellen hoe Jezus zei dat ze worden vervuld. In Mattheüs hoofdstuk 7 verwoordde Jezus het zo. In Mattheüs 7, vers 12, in het laatste deel van diezelfde Bergrede, zei Jezus:

Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

MATTHEÛS 7:12

Let erop dat Jezus zei:

Ik ben niet gekomen om de wet en de profeten af te schaffen, maar om ze te vervullen.

Hoe worden de Wet en de Profeten vervuld?

Paulus nam diezelfde gedachte over en herhaalde die heel duidelijk in een passage als Romeinen hoofdstuk 13. Je vindt die in Romeinen 13:8 en de verzen daarna. Paulus zei:

Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.

ROMEINEN 13:8

Bedenk dat Jezus zei dat Hij gekomen was om de wet te vervullen. Paulus zegt:

Wie een ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want de geboden—pleeg geen overspel, pleeg geen moord, steel niet, leg geen valse getuigenis af, begeer niet wat van een ander is—en alle andere geboden worden samengevat in deze uitspraak: heb je naaste lief als jezelf. Liefde doet een ander geen kwaad. Daarom is liefde de vervulling van de wet.

Paulus' uitleg van Jezus' woorden lijkt te zijn dat de vervulling van de wet tot stand komt wanneer wij anderen liefhebben zoals wij onszelf liefhebben. Dat is hetzelfde wat Jezus met andere woorden zei:

Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

MATTHEÛS 7:12

Wat zegt Hij anders dan:

Want dit: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet.

ROMEINEN 13:9-10

Wat wil je dat mensen voor jou doen? Wat het ook is, je wilt het omdat je jezelf liefhebt. Doe dat voor hen. Heb hen lief zoals je jezelf liefhebt. Dat is wat de hele Wet en de Profeten inhouden.

Evenzo zei Paulus dit in Galaten 5:14:

Want de hele wet wordt in één woord vervuld, namelijk hierin:
U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

GALATEN 5:14

Daar is dat woord weer:

in één woord, namelijk dit: heb je naaste lief als jezelf.

Jezus zei dat Hij niet gekomen was om de wet teniet te doen, maar om haar te vervullen. En de hele wet wordt in één woord vervuld. Paulus zei het tweemaal, eenmaal in Romeinen en eenmaal in Galaten, en Jezus zei het Zelf in Mattheüs 7:12. Het is: heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt. Dat vervult de wet.

De wet van God wordt in de discipelen van Jezus vervuld door wat Jezus is komen doen. Jezus heeft ons het vermogen gegeven om onze naasten lief te hebben zoals wij onszelf liefhebben. Hij is gekomen om de wet niet alleen in Zichzelf te vervullen, maar ook in ons. En daarom vertelt de apostel Paulus ons in Romeinen hoofdstuk 8 dat wij, omdat wij van Christus Zijn Geest hebben ontvangen, nu de wet vervullen. Hij zegt dit in Romeinen 8, vers 4:

opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons,
die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:4

Let erop dat de rechtvaardige eisen van de wet, de morele zaken die de wet eiste, in ons leven worden vervuld wanneer wij niet naar het vlees wandelen, maar wanneer wij naar de Geest wandelen. Dit is één manier waarop Jezus de wet vervulde. Hij gaf ons

Zijn Geest, zodat wij leven zoals Hij leefde. En hoe is dat? Wij hebben lief zoals Hij liefhad. Wij hebben anderen lief zoals wij onszelf liefhebben, en dat is de vervulling van de wet. Dus in dat opzicht kwam Jezus om de wet te vervullen.

4

Morele en ceremoniële wetten onderscheiden

Maar er is een tweede manier waarop Hij kwam om de wet te vervullen. Dat zien we wanneer we de tweede categorie wetten herkennen die we in het Oude Testament aantreffen. In het Oude Testament staan wetten die onveranderlijk en allesoverstijgend zijn. Ze zijn gebaseerd op Gods karakter en kunnen niet anders zijn, omdat ze moreel van aard zijn. Daarnaast treffen we in het Oude Testament nog een ander soort wet aan. Dat zijn wetten die we rituele wetten of ceremoniële wetten zouden noemen.

Deze wetten hadden te maken met symbolische handelingen: offers brengen, bijzondere feestdagen houden en zich ervan onthouden bepaalde onreine dingen aan te raken. Dit zijn allemaal symbolische handelingen. Ze hielden allemaal verband met de manier waarop de Joden moesten aanbidden met betrekking tot de tabernakel of de tempel. Het maakte deel uit van de Joodse godsdienst. Maar we kunnen meteen het verschil zien tussen rituele en morele zaken. Een ritueel is niet iets wat nooit anders gedaan had kunnen worden zonder de natuur van God te schenden. Zie je, God had nooit in Zijn Woord kunnen zeggen:

Je moet stelen, of: je moet overspel plegen.

De reden is dat Hij dan iets zou gebieden wat tegen Zijn eigen karakter ingaat. In de Schrift staat:

Als wij ontrouw zijn, blijft Hij getrouw. Hij kan Zichzelf niet verloochenen.

2 TIMOTHEÛS 2:13

Hij kan alleen geboden geven die overeenstemmen met Zijn eigen karakter, omdat ze moreel van aard zijn en Hij een moreel zuivere God is.

Maar er zijn geboden die Hij gaf en die Hij, hoewel Hij ze op de ene manier gaf, ook op een andere manier had kunnen geven zonder Zijn eigen natuur te schenden. Hij zei bijvoorbeeld dat de Joden drie keer per jaar een pelgrimstocht naar Jeruzalem moesten maken. Maar stel dat Hij had gezegd dat ze dit vier keer per jaar moesten doen, of één keer per jaar, of zes keer per jaar. Het is duidelijk dat Hij dat had kunnen doen zonder daarmee iets te schenden wat wezenlijk is voor Zijn zuiverheid, natuur of karakter. Dat wil zeggen dat ceremoniële geboden een zekere willekeurigheid hebben.

Ze zijn niet volledig willekeurig, want God beeldde met deze rituelen natuurlijk iets geestelijks af, iets eeuwig. Er zijn waarschijnlijk niet oneindig veel manieren waarop deze waarheden door rituelen kunnen worden uitgebeeld, maar er bestaat wel een grote verscheidenheid aan manieren waarop dat zou kunnen. In plaats van hun te zeggen dat ze een lam moesten offeren, had God hun, als Hij dat had gewild, kunnen opdragen een varken te offeren. Maar zo heeft Hij het niet gedaan. Het zou Zijn natuur, Zijn aangeboren karakter, niet hebben geschonden als Hij hun varkens had laten offeren in plaats van lammeren. Maar Hij gaf geboden om bepaalde rituelen te volgen en zo aan een symbolische noodzaak te voldoen. Jezus is niet het varken van God, maar:

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

JOHANNES 1:29

De feesten, de sabbatten en de andere rituele geboden van God waren allemaal geboden die God anders had kunnen geven. Maar Hij gaf ze zoals Hij deed, omdat er bepaalde geestelijke werkelijkheden waren die Hij erdoor wilde laten uitbeelden. Zelfs het hele ontwerp van de tabernakel is hier een goed voorbeeld van. Het hele ontwerp van de tabernakel was een weerspiegeling van een voorbeeld in de hemel. Mozes moest hem natuurlijk precies zo maken als God had gezegd, zodat hij dat voorbeeld in de

hemel niet verkeerd zou weergeven. Maar tegelijkertijd had God, als Hij die waarheden zonder een tent had willen uitbeelden en dat op een andere manier had willen doen, dat kunnen doen zonder Zijn aangeboren karakter te schenden.

5

Rituele wetten veranderen en wijzen op Christus

Daarom zien we dat het verschil tussen moraliteit en rituele wet hierin ligt: moraliteit zou nooit kunnen veranderen zonder tegen de natuur en het karakter van God in te gaan. Rituelen zouden dat wel kunnen en veranderen soms ook, want we zien in de Schrift dat God de wetten soms verandert. Aan het einde van Genesis, hoofdstuk 1, kondigde God aan dat Adam en Eva en hun verwanten alleen plantaardig voedsel mochten eten. Maar in Genesis, hoofdstuk 9, zegt Hij tegen Noach dat ze nu dieren mogen eten. Hij zegt daar uitdrukkelijk:

Alle dieren mogen jullie eten.

GENESIS 9:3

Later komt de wet door Mozes en wordt dit beperkt tot bepaalde soorten dieren. Dan komt Jezus en zegt:

Wat de mond ingaat, verontreinigt de mens niet; maar wat de mond uitkomt, dat verontreinigt de mens.

MATTHEÛS 15:11

Het Nieuwe Testament leert dat je elk dier mag eten.

Je kunt zien dat deze regels kunnen veranderen. Waarom? Omdat er niets in die regels zit wat van nature moreel is. Het gebod om bepaalde dieren niet te eten maakt deel uit van de rituele wet, en rituelen zijn van nature symbolen van iets wat groter is dan zichzelf. Datgene wat ze symboliseren kan blijvend zijn, maar het symbool zelf kan komen te vervallen.

Daarom hebben we in het Oude Testament een groot aantal geboden die ritueel van aard zijn en deel uitmaken van het rituele jodendom. Deze rituelen symboliseren iets wat groter is dan zichzelf. Weet je wat ze symboliseren? Ze symboliseren Christus. Ze symboliseren Jezus en wat Hij zou doen en wat Hij tot stand zou brengen. Toen Jezus kwam, vervulde Hij ze op dezelfde manier waarop Hij profetie vervulde.

Hoe vervul je profetie? De profeten zeggen dat er iets zal gebeuren, en vervolgens deed Jezus het. Dus gebeurde het. Hij vervulde het. Hetzelfde geldt voor het vervullen van rituele wetten. De rituele wet was een uitgebeelde profetie. Je doet dit honderden jaren lang, maar iedere keer dat je het doet, voorspel je door je handeling iets, iets over Jezus. Toen Hij kwam, deed Hij wat voorspeld was en was Hij wat voorspeld was. Op deze manier vervulde Hij de wet en de profeten.

Hij vervulde de morele wetten door Zijn Geest te geven, zodat wij zouden liefhebben en op die manier de wet zouden vervullen. Hij vervulde de rituele wetten door aan een kruis te sterven, uit de dood op te staan en de werkelijkheid tot stand te brengen waarnaar de rituele wetten vooruitwezen. We zullen hier nog meer over zeggen en wat dieper op deze passages ingaan.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 5:17-20
- Johannes 8:4-5
- Johannes 8:7
- Johannes 8:5
- Mattheüs 5:17
- Efeze 5:1
- Mattheüs 7:12
- Romeinen 13:8
- Romeinen 13:9-10
- Galaten 5:14
- Romeinen 8:4

- 2 Timotheüs 2:13
- Johannes 1:29
- Genesis 9:3
- Mattheüs 15:11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.